

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Institutione Principis Libri Tres

De Meyer, Liévin

Bruxellis, M.D.CC.XVI.

In Natali Serenissimi Archiducis Leopoldi Ad Carolum VI. Cæsarem
Augustum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68662)

IN NATALI
SERENISSIMI ARCHIDUCIS
LEOPOLDI
A D
CAROLUM VI.
CÆSAREM AUGUSTUM.

*Ota valent : novus Austriaco de sanguine
Princeps*

*Nascitur. Augustum tolle, Vienna, caput.
Lætaque festivos Germania suscitæ ignes,
Perque vias largè vina vetusta fluant.*

*Danubius flexa præcingat arundine frontem,
Et cava nectareas urna ministret aquas.*

*Thura sacerdotes, & sacris munera templis
Solvite : nunc purâ victima danda manu.*

*Nos quoque natalem pueri celebramus ad aras,
Cumque pia pompam plebe senatus agit.*

Et licet Austriacis Belgæ procul absumus oris,
Non tamen affectu turba remota sumus.
Dividimur spatio: præsentî mente tuemur
Omnia: nil illam, quo lubet ire, vetat.
Illa volat, tacitoque subit tua limina passu
Cæsar, & ante sacros volvitur ima pedes.
Hac patri, prolique novæ gratamur orantes,
Et damus in sanctos thura merumque focos.
Utque regat seris domus illa nepotibus orbem,
Publica privatâ vota juvamus ope.
Gratia Cælitibus! quorum tutela cavebit
Stirps sit ut Austriacæ non abolenda domûs.
Dumque suis firmus stabit compagibus orbis,
Cæsaribus tellus subdita semper erit.
Hoc pietas meruit, meruit clementia, quique
Candor ab antiquis permanet ortus avis.
Hoc Romana fides sceptro tutata potenti,
Charior & regno religionis amor.
Hoc meruit sine labe pudor, castumque cubile
Principis, & socii vincula pura tori.
Quæque carens fastu, populisque intenta beandis
Austriaco semper pectore cura sedet.
Si vacat annales mundi pervolvere, toto
Invenies nullum mitius orbe genus.
Non hoc sola canit Germania, quæque priorem
Ad dominum gaudens Belgica terra redit.
Ista sagittiferæ tibi dant præconia gentes,
Et meritam laudem, Cæsar, ab hoste refers.
Perfida cum violet dextris data fœdera; nunquam
De vestra quæsta est barbara terra fide.
Illa necat captos: tu captis parcere gaudes
Hostibus: inque feros nil feritatis habes.

Plus

Plus, quid te deceat, spectas, quàm quid tua possit
Dextera: nec vires consulis ipse tuas.
Utque tuo semper comes est victoria marti,
Surgit ab hostili sic tibi cade dolor.
Flore coronatam malles sine sanguine pacem,
Ambit & invitas palma cruenta comas.
A superis decus illud habes: ad præmia velox,
Ad pœnas Princeps lentior ire soles.
Ut tamen assumpta est bello tibi parma coactò,
Ante tuos properant Jusque Piumque duces.
Et cœlum tua signa juvat, fortunaque, Divùm
Imperio, cœptis semper amica tuis.
Causa facit vires, ferroque potentior illa est,
Jusque cum moveas prælia, victor abis.
Stulta quid Austriacas aquilas Aurora laceffis?
Crede mihi, cœlo bella vetante geris.
Jam te Danubius ripà vetat ire sinistra,
Et Boreæ nobis subdidit omne latus.
Cæsar habet muros, positasque paludibus arces.
Ipsa dedit victas Vallachæ terra manus.
Et quamcumque pater terræ tibi tollere partem
Differet, hanc natis postmodo victa dabis.
Ista tuos spectat, Cæsar, fortuna nepotes,
Qui referent factis facta paterna suis.
At tu damna, Oriens, serà tua clade dolebis,
Fraudis & ultores experiere Deos.
Interea ut sceptro succedat idoneus hæres,
Imperii ad curas erudiendus erit.
Musa doce, virtus quo regia semine surgat,
Quòque modo regni grande levetur onus.
Non tibi materies alio quærenda sub axe.
Cæsareas dotes non nisi Cæsar habet.

P dr-

Parvus ad exemplum Princeps formetur avorum,
 Perque sui juvenis facta parentis eat.
 Non eget externo aomus hæc fugore : aecorem
 Sustinet imperii moribus illa suis.
 Septima, parve puer, tibi cum numerabitur ætas,
 Signaque sol toties per sua flectet equos :
 Incipe magnanimæ præconia discere gentis,
 Et generis famam fac tueare tui.
 Quæque tibi nostræ mittunt documenta Camœnæ,
 Perlege : quod fugias, quodque sequare, dabunt.
 Invenies illic quid triste, quid utile regno,
 Quidque gravet populos, quâque leventur ope :
 Et scopulos, quibus allisi perière tyranni,
 (A proavis quamvis dedecus illud abest.)
 Saturni invenies felicia tempora regis,
 (Tempora majores quæ coluère tui.)
 Hic canitur prisca pietas redi-viva Rodolphi,
 Qui fuit augustos maximus inter avos.
 Huic Roma imperium, superique dedère secundi,
 Subdidit & fasces Austria prima suos.
 Carolus hîc legitur, dictus cognomine quintus,
 Qui domuit terras, qui domuitque mare.
 Quem dominum sensit gemino plaga subdita soli,
 Ustaque captivis Africa litoribus.
 Hîc legitur Leopoldus avus : neque Musa recentes
 Nostra silet palmas, Carole sexte, tuas.
 Plura quidem natura favens, cultusque magister
 Suggestet, & monitis plus valitura meis.
 Quæque tibi virtus ab origine surgit avita,
 Firma satis per se semina laudis habet.
 Sed tamen, ut validi curvent tua lintea venti,
 Addere remigii non prohibemur opem.

Spon-

*Sponte sua ad palmam cursu qui tendit anhelos,
Hortantis domini voce juvatur equus.
Ut fragiles cita concipiant incendia virgæ,
Mota levi vento crescere flamma solet.
Præda satis per se stimulat; tamen ærea cogunt
Cornua velocem fortiùs ire canem.
Et tibi nitenti transcendere facta tuorum,
Forte aliquod calcar carmina missa dabunt.
Denique si nostri sit gratia nulla laboris,
Affectu saltem non nocuisse ferar.
Et quamvis alii de tanto Principe vates
Altiùs, & plectro magna sonante canent:
At celer officio reliquos anteire laboro.
Parva fero: promptà sed placitura manu.
Quæ cito fert animus, veniunt gratissima semper:
Diminuunt tardæ maxima dona moræ.
Sæpe Deo lectæ primo de flore coronæ
Chrysolitho pretium divite majus habent.
Hoc facit, ante focos quamvis cadat hostia dispar,
Grata sit ut cæso non minus agna bove.
Nempe animum superi plus quàm data munera censent,
Et pretium doni mens facit ipsa sui.
Accipe, parve puer, curâ properata recenti
Carmina, nec timidi despice vatis opus.
Felix! si minimâ possit te parte juvare,
Quæ jacet ante tuos Belgica Musa pedes.
Illa quidem rudis est, oculis neque digna politis,
Et vitium sæclî deterioris habet.
At post Austriacos animosior ire triumphos
Discet, & huic vires Cæsaris arma dabunt.
Tempore quo Phæbum genuit Latonia Delos,
Lata recens numen Græca recepit humus.*

Mox

Mox dedit altrici terræ Deus ille poëtas,
Inque novos docuit nectere verba pedes.
Provida mens primis, & erat cælestis origo
Vatibus. Hos vulgus credidit esse Deos.
Quippe feras cantu, cantu montana movebant
Robora: currentes musa tenebat aquas.
Arma per hanc, palmaeque ducum, regumque triumphis
Nullo casurum tempore nomen habent.
Troia ignota foret, si non cantata fuisset.
Mæonides fama tempora longa dedit.
At Phœbi postquam caruit cultoribus ara,
Perdidit & priscum Græca Thalia decus:
Collibus à patriis Romam migravit Apollo,
Et comites Pindum deseruere Deæ.
Hic illum coluisse ferunt Capitolia, donec
Tota sub augusto Cæsare terra fuit.
Materiam citharæ crebris dabat ille triumphis,
Vinctaque Phœbeâ tempora fronde tulit.
Quæris, cur demum Tiberim mutaverit Istro,
Teutonicum Latio prætuleritque solum?
Nempe iterum sequitur victricia Cæsaris arma:
Nil alibi dignum, quod caneretur, erat.
Perge tuis, Cæsar, remove penatibus hostem,
Creber & Austriaco Marte triumphus eat.
Eugeniusque, minor nec Achille nec Hectore ductor,
Auspiciis vincat, vicit ut antè, tuis.
Phœbus habet lauros, quas circum tempora nectat,
Inque sacrum veniet multa corona caput.